

Jeg lagde mig så sildig

bearbejdet av Eyvind ALNÆS (contemp.)

Andante
p

Jeg lag - de mig så sil - dig, alt sent om en kveld, jeg vis - ste in - gen kvi - de til at ha - ve.____
 Så gan - ger jeg mig ut i høi - en loft, som jeg plei - et van til at gjø - re.____
 Så gikk jeg mig ut på grøn - ne eng, der hør - te jeg de klok - ker at rin - ge.____

Så kom der da bud i - fra kjæ - re - sten min; jeg måt - te til hen - ne vel fa - re.____
 Der stan - der de jom - fru - er alt ut - i flokk, og klæ - der min kjæ - rest til dø - de.____
 Ei an - net jeg vis - ste, ei an - net jeg for - nam, enn hjer - tet i bry - stet vil - de sprin - ge.____

mf *rit.*

In - gen har man el - sket o - ver hen - ne!____

Jeg lagde mig så sildig, alt sent om en kveld,
 jeg visste ingen kvide til at have.
 Så kom der da budifra kjæresten min;
 jeg måtte til henne vel fare.

Ingen har man elsket over henne!

Så ganger jeg mig uti høienloft,
 som jeg pleiet van til at gjøre.
 Der stander de jomfruer alt uti flokk,
 og klæder min kjærest til døde.

Ingen har man elsket over henne!

Så gikk jeg mig ut på grønne eng,
 der hørte jeg de klokker at ringe.
 Ei annet jeg visste, ei annet jeg fornam,
 enn hjertet i brystet vilde springe.

Ingen har man elsket over henne

Jeg lagde mig så sildig

Jeg lagde mig så sildig,
alt sent om en kveld,
jeg visste ingen kvide til at have.

Så kom der da bud
ifra kjæresten min;
jeg måtte til henne
vel fare.

Ref.:

Ingen har man elsket over henne!

Så ganger jeg mig ut
i høienloft,
som jeg pleiet van til at gjøre.
Der stander de jomfruer
alt uti flokk,
og klæder min kjærest
til døde.

Så gikk jeg mig ut
på grønne eng,
der hørte jeg de klokker at ringe.
Ei annet jeg visste,
ei annet jeg fornåm,
enn hjertet
i brystet vilde springe.

Ich legte mich so spät,
gar spät eines Abends,
ich wusste (von) keine(r) Not
[zu haben].

Da kam [dorthin] eine Botschaft
von meiner Braut;
ich müsse zu ihr
wohl kommen (*wörtl.* fahren).

Mehr als sie hat man keine geliebt
(*wörtl.* Niemand hat man mehr
geliebt als sie)!

Da ging ich hinaus
auf den Heuboden,
wie ich pflegte zu tun.
Dort standen die Jungfrauen
schon in der Schar
und kleideten meine Braut
zum Tode (= fürs Grab).

Da begab ich mich hinaus
auf die grüne Wiese,
dort hörte ich die Glocken läuten.
(Von) nichts anderem wusste ich,
nichts anderes fühlte ich,
als das Herz
in der Brust wollte (mir) zerspringen.

EG 230700